

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund, DK Denmark

Telefon +45 43961371 – e-mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Bank – IBAN nr. DK0330000003141861 – SWIFT-BIC: DABADKKK

Bank reg. nr. 4434 – kontonr. 0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 136

November 2019

Kære venner.

Her er nyt fra Ashrammen. Sanchar 135 bringer følgende artikler:

- Fem dages flygtige øjeblikke ved Diya Pande – 12. klasse
- Landsbybiblioteker ved Radha Bhatt
- Vores Rauliyana initiativ – mere end blot et bibliotek! Ved David Bhai
- Referat fra generalforsamlingen for Lakshmi Ashrams Venner den 7. april 2019 ved Ruth Sillemann.

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage Sanchar på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lone-poulsen@comxnet.dk

SANCHAR 136

Fem dages flygtige øjeblikke

Diya Pande – 12. klasse

Innovative muligheder for vores allround udvikling bliver stadig stillet til rådighed for os, der er så heldige at leve livet i ashrammen. Også i år har vi fået tilbudt nogle nye programmer, som vi har nydt virkelig godt af. En lille teatergruppe, der hedder Sangwari Cultural and Theatre Team, kom fra Delhi og tilbragte nogen tid sammen med os. Betydningen af dette Chhattisgarhi ord 'Sangwari' er 'ven'. Denne gruppe besøgte os i juni og underviste os fra 10. til 12. klasse sammen med nogle af vores lærere i forskellige aspekter i teaterdrama. Før de ankom kunne vi ikke mere end det, vi havde lært ved selv at optræde, men d. 22. juni fik vi lært, at denne træning ville involvere en masse øvelser! Træningsprogrammet varede i fem dage, fra 22.-26. juni, og det, vi lærte, vil vise sig at blive af stor værdi for os.

Den første dag i træningen lærte vi at udtrykke sindsbevægelser og følelser, særligt gengivet via vores fagter. Dette er en afgørende del af vores kunstneriske udtryk.

Den 23. juni var vi i gang fra morgen til aften. Den fysiske træthed, som vi normal oplever fra vores legemlige arbejde, følte vi også efter denne dags træning! Vi lærte, hvordan vi kunne udtrykke os via positurer og også hvordan vi skulle bevæge os, når vi skulle bruge *daphali*, en tamburin. Derudover brugte vi god tid på at lære nogle nye sange.

Den 24. juni lærte vi nogle interessante lege. Vi blev delt op i adskillige teams, hvert team på fem-seks personer. Vi lærte, hvordan – via mimen og positurer – vi kunne udtrykke en historie, og nogle af os lærte, hvordan vi kunne fortælle en historie. Alle i grupperne mimedere derefter bogstaverne i alfabetet – hvert enkelt bogstav. I vores grupper blev vi alle bedt om at forberede fem positurer, som kunne bruges til at opføre hændelser i Gandhis liv.

Den 25. juni lærte vi, hvordan rammen for et drama bliver skabt. Nu begyndte vi at få en klar fornemmelse af det individuelle ansvar for den enkelte optrædende. Først og fremmest blev det pointeret, hvordan ærlighed, flid og fysisk styrke var særlig vigtigt. Dagen begyndte med at lege en leg, som afslørede, hvor ærlige vi var. Vi optrådte med stor energi og selvtillid. Vi præsenterede så de forskellige positurer, som hver enkelt gruppe havde forberedt, og som illustrerede de forskellige hændelser i Gandhis liv. Vi lærte mere om positurer, dialog og udtryk af følelser.

I løbet af disse få dage havde vi lært rigtig meget, og vores forståelse for det var forøget. Vores tidligere opfattelse af, hvad det rigtige teater og drama var, blev fuldstændigt ændret.

I løbet af kurset havde vi ikke kun lært, hvordan vi skulle præsentere et stykke, men også hvordan vi skulle udtrykke følelser og dialoger via positurer. I det store og hele havde vi lært temmelig meget af denne teatergruppe.

Den 26. juni skulle vi, eller rettere sagt vores fungerende team, præsentere vores stykker. Denne dag blev en meget vigtig dag. Vi præsenterede vores stykker, som vi samvittighedsfuldt havde arbejdet på i de sidste fire dage for dem alle sammen. I de forløbne fire dage var vi kursister, men på denne sidste dag var vi skuespillere. På denne måde var endnu et nyt eksperiment på ashrammen sluttet, et som alle kursisterne klarede med succes.

Landsbybiblioteker

Radha Behn

Et offentligt bibliotek har været en permanent aktivitet for Lakshmi Ashram siden de tidlige år. I 50'erne og 60'erne klarede jeg at lede dette offentlige bibliotek. At komme fra landsbyen Kausani medførte en stejl klatretur op ad bjergskrånningen for at nå ashrammen, hvor vores bibliotek lå. Alligevel ville dengang bogelskere fra Kausani stige op ad den stejle sti for at komme og låne bøger fra vores bibliotek. Selv om der ikke var et stort antal

faste brugere af biblioteket, var det alligevel ikke et lille antal, og tre fire gange om ugen kom der en eller anden for at låne bøger, og ofte ville de snakke med mig om de bøger, de havde læst.

Først i 80'erne havde Lakshmi Ashram opført en bygning nær Anasakti Ashram, hvilken nu kendes som Udyog Mandir. I 1983 blev det offentlige bibliotek overført fra ashrammen til et stort lokale på øverste etage i bygningen, således at folk fra det lokale miljø let kunne gøre brug af det.

I Kausani er der en primary school, en junior high school for piger og et inter-college. Et pænt antal af elever fra disse skoler begyndte at bruge biblioteket regelmæssigt og faktisk også et pænt antal ældre mennesker – især dem, der var ansat i regeringskontorer i Kausani. I den tid havde David Bhai ansvar for at styre biblioteket. Selv i dag fra tid til anden hilser folk på ham og mindes, hvordan de i 80'erne, da de var unge elever i de lokale skoler, gjorde brug af biblioteket.

Nu til dags har disse mennesker mistet vanen med at læse bøger. De går rundt med smart phones i hænderne, mens de hjemme har fjernsyn, og nogle har endda adgang til computere og internettet. Disse gadgets holder dem travlt optaget. Alligevel fungerer vores offentlige bibliotek i Kausani stadigvæk, selv om der er et mindre antal af regelmæssige brugere. Bachi Giri Goswami er ansvarlig for at lede biblioteket og Sarala Behn Museet, der også ligger i Udyog Mandir.

Nu til dags ser man almindeligvis, at børnene i landsbyerne også bruger megen tid på deres mobiltelefoner og fjernsyn, og de viser kun lidt interesse for at læse andet end deres skolebøger. Vi syntes, at vi skulle bringe vores bibliotek ud til disse børn, og således åbnede vi for godt tre år siden et lille bibliotek i landsbyen Chanoli i Lod-dalen, en bidal til Kosi-dalen. Børn fra 3-4 nærliggende landsbyer og elever fra de nærliggende skoler har med stor begejstring hilst biblioteket velkommen. De har nydt at læse vores bøger og er begyndt at spørge efter flere bøger. Vi har for nylig modtaget en donation specielt til dette formål, og i den kommende tid vil vi forsyne biblioteket med nye bøger. Ikke kun de lokale børn, men også de lokale lærere og mændene i landsbyen låner bøger fra dette bibliotek.

I maj måned i år har vi åbnet et bibliotek i landsbyen Raullyana i den øverste del af Kosi-dalen. Et stort antal børn fra Raullyana og 3-4 nærliggende landsbyer gør god brug af biblioteket, med omkring 30-50 børn, der kommer hver dag. Efter at have været i skole om dagen og lige er nået hjem, kommer de straks til biblioteket, som også har et læselokale. De sætter sig ned og har travlt med at læse bøger, mens de børn, der er for små til at læse, lytter til historier og lærer sange. Biblioteket er

blevet et lille samlingspunkt for de lokale børn. De ældre indbyggere i landsbyen læser også de bøger, der er tilgængelige på biblioteket, og de er glade for at se børnene læse der.

Vi vil snart købe flere bøger til dette bibliotek, som lige nu har tre boghylder, der kommer fra ashrammen. Vi vil også sørge for måtter og sæder til begge biblioteker for de piger, der kører dem.

Vi planlægger at åbne endnu to til tre lignende biblioteker i andre landsbyer i Kosi-dalen, således at de ældre børn i hele dalen kan få gavn og glæde af dem. Bibliotekerne kan blive en positiv faktor i udviklingen af ungdommen. I år, når vi skal fejre Mahatma Gandhis 150 års fødseldag og hans hustru Kasturba, er vi i ashrammen særligt glade for dette nye initiativ.

Vores Rauliyana initiativ – mere end blot et bibliotek!

David Bhai

Det var i slutningen af maj, at et lille bibliotek blev åbnet i landsbyen Rauliyana, specielt til børnene i landsbyen. Den valgte landsbyforkvinde, the gram pradhan Kamla Goswami, indvilgede i at stille landsbyens Panchayat Bhavan (landsbyens kulturcenter) til rådighed for Lakshmi Ashram. Lakshmi Ashram kom med to bogreoler, et udvalg af børnebøger og måtter til gulvet.

Lakshmi Ashrams senior landsbymedarbejder, Basanti Behn, havde ansvaret for den daglige ledelse af biblioteket, men da hun startede initiativet, kom Champa Joshi meget venligt til Kausani i en måned og arbejdede sammen med Basanti for at sikre en stærk start på aktiviteterne i biblioteket. Champa havde været en af vores første Balwari børnehavelærere i de tidlige 80'ere i Danya, og hun sluttede sig så til Uttarakhand Seva Nidhi som træner, da de begyndte at støtte programmet med børnehaver over hele Uttarakhand. Hun har årtiers rig erfaring i at arbejde med unge mennesker.

Den første udfordring for Basanti og Champa var at gøre Panchayat Bhavan egnet til brug. Det var trist nok blevet forsømt af landsbyen og trængte til en ordentlig rengøring, før det kunne tages i brug. Jorden umiddelbart rundt om skulle renses for underskov – og mens de gjorde det, fandt de et stort antal sprutflasker mange af dem itu. Stedet var øjensynligt et mødested for mændene i landsbyen forfalden til druk!

Der blev etableret kontakt til familierne i landsbyen, og meget hurtigt begyndte et pænt antal børn i alle aldre at komme dagligt i biblioteket. De havde sommerferie i det meste af juni og havde derfor fri. Da skolerne åbnede igen, fortsatte de dog med at komme på biblioteket efter skoletid – i sommermånederne er skolerne åbne fra kl. 8 til kl. 13, så omkring kl. halv to ville der komme børn, drenge piger, til biblioteket.

Den 12. september kom Champa fra Almora for at tilbringe fire dage sammen med Basanti i centret, og jeg besluttede at følge dem den dag. Det ville være en mulighed for at følge aktiviteterne i biblioteket på første hånd og tage nogle billeder. Landsbyen Raulyana, som ligger på en lav bakkekam ved en krumning af Kosi-floden, kan nu nås fra vejen fra Kausani, en vej der går langs kanten af bakkekammen lige ned for landsbyen. Vi tre tog en "shared" taxa fra Kausani til Raulyana og vandrede et kort stykke op fra vejen langs den gamle ridesti til landsbyen.

Før vi gik hen til biblioteket aflagde vi et høflighedsvisit hos "the gram pradhan" (landsbyens leder) Kamla Goswami og hendes familie, og vi modtog en meget varm velkomst. Tre generationer bor i et traditionelt stenhus med skifertag og en stor gårdsplads foran. Overhovedet i familien, Shri Pan Giri Goswami, er nu midt i 80'erne, en af de ældste personer i området. Han kom ud for at modtage os, og vi delte minder om Sarala Behn, hvordan hun kom til the primary school i Kausani, hvor han gik i skole, og hvordan hun også kom til hans landsby og sammen med ashrapigerne ville lære landsbyboerne, hvordan de skulle holde deres landsby ren. Hans svigerdatter er landsbyens leder. Da valget til landbyrådet (the gram Panchayat) fandt sted i 2014, var stillingen som leder i Raulyana reserveret til en kvinde.

Efter at have forladt deres hjem var der en lille vandring over bakkekammen og lidt ned på den anden side, indtil vi kom til en lille sti på højre hånd, der førte os op til biblioteket. Et pænt antal børn var allerede forsamlet indenfor i centeret sammen med Manju, en lokal pige fra Raulyana, som hjælper Basanti med at køre biblioteket. Vi har planer om at få Manju uddannet, så at hun, når det bliver nødvendigt, vil overtage det fulde ansvar for at køre centret. Børnene viste os med stolthed nogle billeder, de havde tegnet, om som nu var hængt op på væggene i biblioteket. Det daglige program i centret begyndte så, og jeg erfarede hurtigt, at det var meget mere end blot et bibliotek. Jeg foreslog, at centret skulle kaldes "Bal Milan Kendra" (Børnenes Mødeceter/Børnenes Fælles Center).

Vi startede alle siddende i en rundkreds og reciterede en bøn. Herefter fulgte en lang række aktiviteter, der inkluderede sange, historier, danse, indendørs lege, fysiske udfoldelser, talekor med miljø slogans osv. En leg hed 'Pyari Billi' = 'Kære Pussy', og senere fortalte Radha Behn mig, at Sarala Behn plejede at lege denne leg med børnene. Kun omkring en halv time blev afsat til at læse bøger, og børnene valgte frit bøger fra reolerne.

Der var en meget munter atmosfære, og børnene nød helt tydeligt stemningen. Omkring fyre børn var til stede i løbet af eftermiddagen. Før i tiden ville de måske være blevet i hjemme eller have vandret lidt rundt i landsbyen. Nu kommer de jo sammen og udvikler deres sociale talenter. Basanti beretter, hvordan hun opdagede, at en eller to af pigerne fra 7. klasse i den lokale regeringsskole desværre manglede kundskab i at kunne læse og skrive. Men siden biblioteket åbnede, har de ret hurtigt gjort store fremskridt i læsning og skrivning.

Centret er en mulighed for at være med i landsbyfællesskabet, vinde hjerter og sjæle, og sammen arbejde henimod en virkelig social forandring på græsrodsniveau. En strålende grundlæggelse er allerede etableret, og nu er udfordringen at bygge videre på den for ikke kun at nå ud til børnene, men også til forældrene for at arbejde sammen for at stå imod de problemer, som landsbyen konfronteres med i denne tid af social forandring uden sidestykke.

Referat fra generalforsamlingen i Lakshmi Ashrams Venner søndag den 7. april 2019

Vi startede med at se en film fra et mexicansk par, der i 2018 besøgte Lakshmi Ashram. De har lavet en poetisk film om livet på ashrammen. Filmen findes på Lakshmi Ashrams Venners hjemmeside.

Dagsorden og referat

- 1. Valg af dirigent og referent.
På forslag blev Helle valgt som dirigent og Ruth som referent.
- 2. Bestyrelsens beretning.
I år har Lone 25 års jubilæum. Hun overtog arbejdet med driften af Lakshmi Ashrams Venner for 25 år siden, efter Ingemarie Sørensen, der har stået for arbejdet siden starten i 1967. Lone har besøgt ashrammen 11-12 gange i den periode, og det er blevet til 67 numre af nyhedsbrevet Sanchar, som hun har redigeret. Hun fortæller, at det gode samarbejde med David Hopkins fra Lakshmi Ashram er af stor betydning. Han oversætter nyhedsbrevet fra hindi til engelsk. Lone har jævnligt kontakt med ham, så hun har en god fornemmelse af, hvad der rører sig på ashrammen. Imens Lone har drevet arbejdet, er Lakshmi Ashrams Venner blevet til en forening. Det skete for 12 år siden i forbindelse med modtagelsen af en arv på 400.000 kr. fra Ingemarie og Svend Otto Sørensen, fordi man derved blev fritaget for boafgift. Alle pengene kunne derved gå til det, de var beregnet til.

Bestyrelsen holder løbende kontakt via mail og telefon, og Lone tager sig af den daglige drift med mailkontakt med Lakshmi Ashram, nyhedsbrevet Sanchar og pengeforsendelser.

Nyt fra Lakshmi Ashram

Vi så lysbilleder fra dagligdagen og højtider fra Lakshmi Ashram:

Vi så bl.a. billeder fra ashrammens fejring af Verdensmiljødag den 5. juni 2018, oplæsning af skolens håndskrevne blad, start på det årlige Sadhanakursus (kursus i Gandhifilosofi), Sarala Behns fødselsdag, Raksha Bhandan, den hinduistiske vennefest, billeder fra Radhas besøg i Danmark 2018, Radhas besøg på Gladsaxe Gymnasium, inden eleverne skulle besøge ashrammen, billeder fra Sarala Behns Museum, billeder fra høsten af hvidløg og fra den årligt tilbagevendende græshøst.

Vi fik desuden en gennemgang af de nye piger, der er startet fra 6. Klasse.

- 3. Forelæggelse og godkendelse af regnskab.
Regnskabet blev godkendt.
- 4. Fastsættelse af kontingent.
Det blev godkendt, at kontingentet stadig er på 75 kr. årligt.
- 5. Indkomne forslag.
Der var ingen indkomne forslag.
- 6. og 7. Valg af bestyrelsesmedlemmer og suppleant.
Lene Rasmussen genopstiller ikke. Lone Poulsen, Hanne Stenager og Ruth Sillemann blev genvalgt.
Suppleant. Helle Poulsen blev genvalgt.
- 8. Valg af revisor og revisorsuppleant.
Claus Broskov Sørensen blev genvalgt som revisor.
Martin Huusfeldt blev valgt som revisorsuppleant.
- 9. Eventuelt.
Der var ingen punkter under eventuelt.

Referat: Ruth Sillemann 7/4-2019